

Sygn. akt II K 81/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie, II Wydział Karny, w składzie :

Przewodniczący Sędzia Dominik Bogacz

Protokolant Emilia Janik

przy udziale prokuratora Tadeusza Łopucha z Prokuratury Okręgowej w Zielonej Górze

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 14.11.2018 r., 17.12.2018 r., 21.01.2019 r., 11.03.2019 r., 20.05.2019 r., 19.06.2019 r., 21.08.2019 r., 20.11.2019 r., 19.12.2019 r., 12.02.2020 r., 11.03.2020 r., 01.07.2020 r.

sprawy

1. G. K.

syna J. i B. z domu F.

urodzonego (...) w P. (...)

oskarżonego o to, że:

I. (pkt X a/o) w czasie i miejscu oraz w warunkach podmiotowo – przedmiotowych opisanych w punkcie IX zarzutu, prowadząc firmę (...), której przedmiotem działalności była hurtowa i detaliczna sprzedaż paliw płynnych, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu udaremnienia stwierdzenia przestępczego pochodzenia środków płatniczych, podjął wobec pieniędzy pochodzących z korzyści, związanych z popełnieniem czynu zabronionego opisanego w pkt. IX, polegającego na wprowadzaniu do obrotu odbarwionego oleju opałowego jako pełnowartościowego oleju napędowego, jak i też wprowadzania do obrotu oleju napędowego niewiadomego pochodzenia, czynności prowadzące do udaremnienia, oraz w znacznym stopniu ustalenia ich rzeczywistego pochodzenia poprzez transakcje bankowe i gotówkowe z pominięciem kont bankowych, dla wielkości obrotu których, zgodnie z art.18 ust.1 pkt1 Ustawy z dnia 19 listopada 1999r Prawo Działalności Gospodarczej (Dz.U. nr 101 poz 1175 z zm.), a po zm. zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 nr 155 poz. 1095)wymagany był obrót bankowy, uczestnicząc m. in. w transakcjach zakupu i sprzedaży, stosując tzw. „upusty poza fakturowe”, jak i też posługując się wystawionymi uprzednio potwierdzających nieprawdę fakturami VAT, pieniądze w kwocie nie mniejszej aniżeli **898 020 zł**, pośredniczył tak uzyskanymi środkami finansowymi pomiędzy poszczególnymi osobami, odbierając od sprzedającego i innych kwoty wynikające z upustów pozafakturowych, legalizując tym samym ich pochodzenie z korzyści związanych z nielegalnym obrotem paliwami płynnymi z pominięciem odprowadzania należnych Skarbowi Państwa właściwie naliczonych podatków w postaci podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego,

to jest o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

2. K. J.

syna P. i H. z domu P.,

urodzonego (...) w Z.

oskarżonego o to, że:

II. (pkt XII a/o) w czasie i miejscu oraz w warunkach podmiotowo – przedmiotowych opisanych w punkcie XI zarzutu, prowadząc firmę PW (...), którego przedmiotem działalności była hurtowa i detaliczna sprzedaż paliw płynnych, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu udaremnienia stwierdzenia przestępczego pochodzenia środków płatniczych, podjął wobec pieniędzy pochodzących z korzyści, związanych z popełnieniem czynu zabronionego opisanego w pkt. XI polegającego na wprowadzaniu do obrotu odbarwionego oleju opałowego jako pełnowartościowego oleju napędowego, jak i też wprowadzania do obrotu oleju napędowego niewiadomego pochodzenia, czynności prowadzące do udaremnienia oraz w znacznym stopniu ustalenia ich rzeczywistego pochodzenia poprzez transakcje bankowe i gotówkowe z pominięciem kont bankowych, dla wielkości obrotu których, zgodnie art. 22 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 nr 155 poz. 1095) wymagany był obrót bankowy, uczestnicząc m. in. w transakcjach zakupu i sprzedaży, przy wykorzystaniu tzw. „upustów pozafakturowych”, jak i też posługując się wystawionymi uprzednio nie odzwierciedlającymi rzeczywistego obrotu gospodarczego, jak i też potwierdzającymi nieprawdę fakturami VAT, pieniądze w kwocie nie mniejszej aniżeli **26 039 117,59 zł**, pośredniczył tak uzyskanymi środkami finansowymi pomiędzy poszczególnymi osobami, odbierając od sprzedającego i innych kwoty wynikające z upustów pozafakturowych, legalizując tym samym ich pochodzenie z korzyści związanych z nielegalnym obrotem paliwami płynnymi z pominięciem odprowadzania należnych Skarbowi Państwa właściwie naliczonych podatków w postaci podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego,

to jest o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

3. S. K.

syna R. i M. z domu S.

urodzonego (...) w m.J.,

oskarżonego o to, że:

III. (pkt XVI. a/o) w czasie i miejscu oraz w warunkach podmiotowo – przedmiotowych opisanych w punkcie XV zarzutu, prowadząc firmę (...), której przedmiotem działalności była hurtowa i detaliczna sprzedaż paliw płynnych, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu udaremnienia stwierdzenia przestępczego pochodzenia środków płatniczych, podjął wobec pieniędzy pochodzących z korzyści, związanych z popełnieniem czynu zabronionego opisanego w pkt. XV polegającego na wprowadzaniu do obrotu odbarwionego oleju opałowego jako pełnowartościowego oleju napędowego, jak i też wprowadzania do obrotu oleju napędowego niewiadomego pochodzenia, czynności prowadzące do udaremnienia oraz w znacznym stopniu ustalenia ich rzeczywistego pochodzenia poprzez transakcje bankowe i gotówkowe z pominięciem kont bankowych, dla wielkości obrotu których, zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 nr 155 poz. 1095) wymagany był obrót bankowy, uczestnicząc m. in. w transakcjach zakupu i sprzedaży, stosując tzw. „upusty poza fakturowe”, jak i też posługując się wystawionymi uprzednio potwierdzających nieprawdę fakturami VAT, pieniądze w kwocie nie mniejszej aniżeli **362 588 zł**, pośredniczył tak uzyskanymi środkami finansowymi pomiędzy poszczególnymi osobami, odbierając od sprzedającego i innych kwoty wynikające z upustów pozafakturowych, legalizując tym samym ich pochodzenie z korzyści związanych z nielegalnym obrotem paliwami płynnymi z pominięciem odprowadzania należnych Skarbowi Państwa właściwie naliczonych podatków w postaci podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego,

to jest o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

4. M. Z. (Z.)

syna S. i B. z domu K.

urodzonego (...) w M.

oskarżonego o to, że:

IV. (pkt XX. a/o) w czasie i miejscu oraz w warunkach podmiotowo – przedmiotowych opisanych w punkcie XIX zarzutu, prowadząc firmę (...), której przedmiotem działalności była hurtowa sprzedaż paliw płynnych, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu udaremnienia stwierdzenia przestępczego pochodzenia środków płatniczych, podjął wobec pieniędzy pochodzących z korzyści, związanych z popełnieniem czynu zabronionego opisanego w pkt. XIX polegającego na wprowadzaniu do obrotu odbarwionego oleju opałowego jako pełnowartościowego oleju napędowego, jak i też wprowadzania do obrotu oleju napędowego niewiadomego pochodzenia w ilości łącznej 180 000 litrów, czynności prowadzące do udaremnienia oraz w znacznym stopniu ustalenia ich rzeczywistego pochodzenia poprzez transakcje bankowe i gotówkowe z pominięciem kont bankowych, dla wielkości obrotu których, zgodnie art. 22 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 nr 155 poz. 1095) wymagany był obrót bankowy, uczestnicząc m. in. w transakcjach zakupu i sprzedaży, wykorzystując tzw. „upusty pozafakturowe”, jak i też posługując się wystawionymi uprzednio potwierdzających nieprawdę fakturami VAT, pieniądze w kwocie nie mniejszej aniżeli **505 260 zł**, pośredniczył tak uzyskanymi środkami finansowymi pomiędzy poszczególnymi osobami, odbierając od sprzedającego i innych kwoty wynikające z upustów pozafakturowych, legalizując tym samym ich pochodzenie z korzyści związanych z nielegalnym obrotem paliwami płynnymi z pominięciem odprowadzania należnych Skarbowi Państwa właściwie naliczonych podatków w postaci podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego,

to jest o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

5. M. K.

syna W. i M. z domu K.

urodzonego (...) w B.

oskarżonego o to, że:

V. (pkt XXVIII. a/o) w czasie i miejscu oraz w warunkach podmiotowo – przedmiotowych opisanych w punkcie XXVII zarzutu, prowadząc firmę Przedsiębiorstwo (...) M. K. z siedzibą w B., którego przedmiotem działalności była hurtowa i detaliczna sprzedaż paliw płynnych, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu udaremnienia stwierdzenia przestępczego pochodzenia środków płatniczych, podjął wobec pieniędzy pochodzących z korzyści, związanych z popełnieniem czynu zabronionego opisanego w pkt. XXVII polegającego na wprowadzaniu do obrotu odbarwionego oleju opałowego jako pełnowartościowego oleju napędowego, jak i też wprowadzania do obrotu oleju napędowego niewiadomego pochodzenia, czynności prowadzące do udaremnienia oraz w znacznym stopniu ustalenia ich rzeczywistego pochodzenia poprzez transakcje bankowe i gotówkowe z pominięciem kont bankowych, dla wielkości obrotu których, zgodnie art. 22 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 nr 155 poz. 1095) wymagany był obrót bankowy, uczestnicząc m. in. w transakcjach zakupu i sprzedaży, przy wykorzystaniu tzw. „upustów pozafakturowych”, jak i też posługując się wystawionymi uprzednio nie odzwierciedlającymi rzeczywistego obrotu gospodarczego, jak i też potwierdzającymi nieprawdę fakturami VAT, pieniądze w kwocie nie mniejszej aniżeli **3 258 231, 86 zł**, pośredniczył tak uzyskanymi środkami finansowymi pomiędzy poszczególnymi osobami, odbierając od sprzedającego i innych kwoty wynikające z upustów pozafakturowych, legalizując tym samym ich pochodzenie z korzyści związanych z nielegalnym obrotem paliwami płynnymi z pominięciem odprowadzania należnych Skarbowi Państwa właściwie naliczonych podatków w postaci podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego,

to jest o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

orzeka:

1. oskarżonego **G. K.** uznaje za winnego tego, że w okresie od stycznia 2004 roku do lutego 2005 roku w P., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, prowadząc firmę (...), której przedmiotem działalności była hurtowa i detaliczna sprzedaż paliw płynnych, w celu udaremnienia stwierdzenia przestępczego pochodzenia środków płatniczych, podjął wobec pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż **401.508 zł**, pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego polegającego na wprowadzaniu do obrotu odbarwionego oleju opałowego jako pełnowartościowego oleju napędowego jak i też wprowadzania do obrotu oleju napędowego niewiadomego pochodzenia, czynności prowadzące do udaremnienia lub w znacznym stopniu utrudnienia stwierdzenia ich rzeczywistego pochodzenia poprzez transakcje bankowe i gotówkowe z pominięciem kont bankowych, dla których z uwagi na wielkość obrotu wymagany był obrót bankowy, stosując tzw. „upusty pozafakturowe”, jak i posługując się wystawionymi uprzednio potwierdzających nieprawdę fakturami VAT, pośredniczył tak uzyskanymi środkami finansowymi pomiędzy poszczególnymi osobami, odbierając od sprzedającego i innych kwoty wynikające z upustów pozafakturowych, legalizując tym samym ich pochodzenie z korzyści związanych z nielegalnym obrotem paliwami płynnymi, na skutek czego bezpośrednio uzyskał korzyść majątkową w kwocie **13.000 zł**, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art. 299 § 1 i 5 k.k. w związku z art. 12 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w związku z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 299 § 5 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych;

2. na podstawie art. 299 § 7 k.k. orzeka wobec oskarżonego **G. K.**, w związku z popełnieniem czynu opisanego w pkt 1 wyroku, przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści pochodzących bezpośrednio z przestępstwa w kwocie **13.000 (trzydzieści tysięcy) złotych**;

3. oskarżonego **K. J.** uznaje za winnego tego, że w okresie od 9 listopada 2004 roku do 12 kwietnia 2006 roku w Ż., W., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, prowadząc firmę PW (...), której przedmiotem działalności była hurtowa i detaliczna sprzedaż paliw płynnych, w celu udaremnienia stwierdzenia przestępczego pochodzenia środków płatniczych, podjął wobec pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż **11.506.350,70 zł**, pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego polegającego na wprowadzaniu do obrotu odbarwionego oleju opałowego jako pełnowartościowego oleju napędowego jak i też wprowadzania do obrotu oleju napędowego niewiadomego pochodzenia, czynności prowadzące do udaremnienia lub w znacznym stopniu utrudnienia stwierdzenia ich rzeczywistego pochodzenia poprzez transakcje bankowe i gotówkowe z pominięciem kont bankowych, dla których z uwagi na wielkość obrotu wymagany był obrót bankowy, stosując tzw. „upusty pozafakturowe”, jak i posługując się wystawionymi uprzednio potwierdzających nieprawdę fakturami VAT, pośredniczył tak uzyskanymi środkami finansowymi pomiędzy poszczególnymi osobami, odbierając od sprzedającego i innych kwoty wynikające z upustów pozafakturowych, legalizując tym samym ich pochodzenie z korzyści związanych z nielegalnym obrotem paliwami płynnymi, na skutek czego bezpośrednio uzyskał korzyść majątkową w kwocie **406.500 zł**, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art. 299 § 1 i 5 k.k. w związku z art. 12 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w związku z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 299 § 5 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych;

4. na podstawie art. 299 § 7 k.k. orzeka wobec oskarżonego **K. J.**, w związku z popełnieniem czynu opisanego w pkt 3 wyroku, przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści pochodzących bezpośrednio z przestępstwa w kwocie **406.500 (czteryście sześć tysięcy pięćset) złotych**;

5. oskarżonego **S. K.** uznaje za winnego tego, że w okresie od października 2004 roku do grudnia 2005 roku w C., N. C., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, prowadząc firmę (...), której przedmiotem działalności była hurtowa i detaliczna sprzedaż paliw płynnych, w celu udaremnienia stwierdzenia

przestępczego pochodzenia środków płatniczych, podjął wobec pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż **138.930 zł**, pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego polegającego na wprowadzaniu do obrotu odbarwionego oleju opałowego jako pełnowartościowego oleju napędowego jak i też wprowadzania do obrotu oleju napędowego niewiadomego pochodzenia, czynności prowadzące do udaremnienia lub w znacznym stopniu utrudnienia stwierdzenia ich rzeczywistego pochodzenia poprzez transakcje bankowe i gotówkowe z pominięciem kont bankowych, dla których z uwagi na wielkość obrotu wymagany był obrót bankowy, stosując tzw. „upusty pozafakturowe”, jak i posługując się wystawionymi uprzednio potwierdzających nieprawdę fakturami VAT, pośredniczył tak uzyskanymi środkami finansowymi pomiędzy poszczególnymi osobami, odbierając od sprzedającego i innych kwoty wynikające z upustów pozafakturowych, legalizując tym samym ich pochodzenie z korzyści związanych z nielegalnym obrotem paliwami płynnymi, na skutek czego bezpośrednio uzyskał korzyść majątkową w kwocie **4.000 zł**, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art. 299 § 1 i 5 k.k. w związku z art. 12 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w związku z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 299 § 5 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych;

6. na podstawie art. 299 § 7 k.k. orzeka wobec oskarżonego **S. K.**, w związku z popełnieniem czynu opisanego w pkt 5 wyroku, przypadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści pochodzących bezpośrednio z przestępstwa w kwocie 4.000 (cztery tysiące) złotych;

7. oskarżonego **M. Z.** uznaje za winnego tego, że w okresie od stycznia do grudnia 2005 roku w K., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, prowadząc firmę (...), której przedmiotem działalności była hurtowa sprzedaż paliw płynnych, w celu udaremnienia stwierdzenia przestępczego pochodzenia środków płatniczych, podjął wobec pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż **188.640 zł**, pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego polegającego na wprowadzaniu do obrotu odbarwionego oleju opałowego jako pełnowartościowego oleju napędowego jak i też wprowadzania do obrotu oleju napędowego niewiadomego pochodzenia, czynności prowadzące do udaremnienia lub w znacznym stopniu utrudnienia stwierdzenia ich rzeczywistego pochodzenia poprzez transakcje bankowe i gotówkowe z pominięciem kont bankowych, dla których z uwagi na wielkość obrotu wymagany był obrót bankowy, stosując tzw. „upusty pozafakturowe”, jak i posługując się wystawionymi uprzednio potwierdzających nieprawdę fakturami VAT, pośredniczył tak uzyskanymi środkami finansowymi pomiędzy poszczególnymi osobami, odbierając od sprzedającego i innych kwoty wynikające z upustów pozafakturowych, legalizując tym samym ich pochodzenie z korzyści związanych z nielegalnym obrotem paliwami płynnymi, na skutek czego bezpośrednio uzyskał korzyść majątkową w kwocie **12.000 zł**, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art. 299 § 1 i 5 k.k. w związku z art. 12 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w związku z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 299 § 5 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych;

8. na podstawie art. 299 § 7 k.k. orzeka wobec oskarżonego **M. Z.**, w związku z popełnieniem czynu opisanego w pkt 7 wyroku, przypadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści pochodzących bezpośrednio z przestępstwa w kwocie **12.000 (dwanaście tysięcy) złotych**;

9. oskarżonego **M. K.** uznaje za winnego tego, że w okresie od stycznia do grudnia 2005 roku w B., W., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu z i innymi ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, prowadząc firmę Przedsiębiorstwo (...) M. K. z siedzibą w B., którego przedmiotem działalności była hurtowa i detaliczna sprzedaż paliw płynnych, w celu udaremnienia stwierdzenia przestępczego pochodzenia środków płatniczych, podjął wobec pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż **1.630.342 zł**, pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego polegającego na wprowadzaniu do obrotu odbarwionego oleju opałowego jako pełnowartościowego oleju napędowego jak i też wprowadzania do obrotu oleju napędowego niewiadomego pochodzenia, czynności prowadzące do udaremnienia lub w znacznym stopniu utrudnienia stwierdzenia ich rzeczywistego pochodzenia poprzez transakcje bankowe i

gotówkowe z pominięciem kont bankowych, dla których z uwagi na wielkość obrotu wymagany był obrót bankowy, stosując tzw. „upusty pozafakturowe”, jak i posługując się wystawionymi uprzednio potwierdzających nieprawdę fakturami VAT, pośredniczył tak uzyskanymi środkami finansowymi pomiędzy poszczególnymi osobami, odbierając od sprzedającego i innych kwoty wynikające z upustów pozafakturowych, legalizując tym samym ich pochodzenie z korzyści związanych z nielegalnym obrotem paliwami płynnymi, na skutek czego bezpośrednio uzyskał korzyść majątkową w kwocie **64.000 zł**, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art. 299 § 1 i 5 k.k. w związku z art. 12 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w związku z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 299 § 5 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych;

10. na podstawie art. 299 § 7 k.k. orzeka wobec oskarżonego **M. K.**, w związku z popełnieniem czynu opisanego w pkt 9 wyroku, przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści pochodzących bezpośrednio z przestępstwa w kwocie **64.000 (sześćdziesiąt cztery tysiące) złotych**;

11. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w związku z art. 70 § 1 pkt 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w związku z art. 4 § 1 k.k., wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych **G. K., K. J., S. K., M. Z.** i **M. K.** kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres lat 3 (trzech);

12. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. B. kwotę 2.361,60 zł (dwa tysiące trzysta sześćdziesiąt jeden złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu **S. K.**;

13. na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 i 4 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza na rzecz Skarbu Państwa opłatę od oskarżonych:

- **G. K.** w kwocie 2.180 zł (dwa tysiące sto osiemdziesiąt złotych),
- **K. J.** w kwocie 10.180 zł (dziesięć tysięcy sto osiemdziesiąt złotych),
- **S. K.** w kwocie 1.180 zł (jeden tysiąc sto osiemdziesiąt złotych),
- **M. Z.** w kwocie 2.180 zł (dwa tysiące sto osiemdziesiąt złotych),
- **M. K.** w kwocie 4.680 zł (cztery tysiące sześćset osiemdziesiąt złotych),

a na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia wszystkich oskarżonych od ponoszenia wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK81/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok			

<p>został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>7. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
<p>1.1.1.</p>	<p>G. K.</p>	<p>W okresie od stycznia 2004 roku do lutego 2005 roku w P., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, prowadząc firmę (...), której przedmiotem działalności była hurtowa i detaliczna sprzedaż paliw płynnych, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu udaremnienia stwierdzenia przestępczego pochodzenia środków płatniczych, podjął wobec</p>	

pieniędzy pochodzących z korzyści, związanych z popełnieniem czynu zabronionego polegającego na wprowadzaniu do obrotu odbarwionego oleju opałowego jako pełnowartościowego oleju napędowego, jak i też wprowadzania do obrotu oleju napędowego niewiadomego pochodzenia, czynności prowadzące do udaremnienia, oraz w znacznym stopniu ustalenia ich rzeczywistego pochodzenia poprzez transakcje bankowe i gotówkowe z pominięciem kont bankowych, dla wielkości obrotu których, zgodnie z art.18 ust.1 pkt1 Ustawy z dnia 19 listopada 1999r Prawo Działalności Gospodarczej (Dz.U. nr 101 poz 1175 z zm.), a po zm. zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 nr 155 poz. 1095)wymagany był obrót bankowy, uczestnicząc m. in. w transakcjach zakupu i sprzedaży, stosując tzw. „upusty poza fakturowe”, jak i też posługując się wystawionymi uprzednio potwierdzających nieprawdę fakturami VAT, pieniądze w kwocie nie mniejszej aniżeli **898.020 zł**, pośredniczył tak uzyskanymi środkami finansowymi pomiędzy poszczególnymi osobami, odbierając od

		sprzedającego i innych kwoty wynikające z upustów pozafakturowych, legalizując tym samym ich pochodzenie z korzyści związanych z nielegalnym obrotem paliwami płynnymi z pominięciem odprowadzania należnych Skarbowi Państwa właściwie naliczonych podatków w postaci podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony G. K. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą (...) w P. polegającą na hurtowej i detalicznej sprzedaży paliw - oleju napędowego i benzyn.	wyjaśnienia G. K.	1913-1915, 2167-2169, 3702-3704, 6414	
M. C. był właścicielem firmy (...) z siedzibą we W.. Przedmiotem działalności tej firmy był obrót paliwami płynnymi. W 2002 r. nawiązał on kontakt z osobami, które wchodziły w skład grupy przestępczej zajmującej się nielegalnym obrotem paliwami. Produkcja paliwa polegała na nabyciu towaru nie obciążonego akcyzą lub obłożonego niską stawką akcyzy, a następnie wprowadzaniu go do obrotu (w takiej postaci lub po zmieszaniu	wyjaśnienia i zeznania M. C.	247-251, 429-434, 435-437, 444-446, 1003-1008, 1009-1011, 1012-1013, 1014-1017, 1022-1026, 1028-1029, 1034-1037, 1038-1041, 1157-1162, 1179-1183, 1184-1197, 1652-1654, 1735-1739, 2146-2147, 2148-2149, 2150-2151, 2158a-2158c, 2165-2166, 2167-2169, 2520-2522, 2644-2653, 2685-2689, 2699-2700, 2737-2741, 2742-2753, 2781-2786, 3950-3951, 3969-3970, 3978-3979, 4031-4032,	

albo odbarwieniu) jako pełnowartościowy olej napędowy. W ten sposób unikano regulowania należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego.

Wykorzystywano do tego sieć firmy, tzw. "słupów", które papierowo obracały paliwami i poprzez wytworzoną dokumentację dokonywały swego rodzaju legalizacji wytworzonego w ten sposób paliwa. Od 2003 roku w stosunku do M. C. zaczęto stosować znaczne upusty, tzw. upusty pozafakturowe. Od maja 2003 r. M. C. otrzymywał upusty w wysokości 25 groszy lub 35 groszy poniżej ceny litra oleju napędowego jaka obowiązywała tego danego dnia na stacjach P. O.. Na wystawionych fakturach upusty wynosiły 14 groszy poniżej ceny obowiązującej w P. O.. Różnica pomiędzy tymi wartościami stanowiła właśnie upust pozafakturowy, który był rozliczany w gotówce lub dostarczano w rozliczeniu paliwo pozafakturowe.

Firma (...) M. C. nabyte paliwo sprzedawała różnym firmom paliwowym na terenie kraju. Jednym z odbiorców paliwa była firma (...) z P., należąca do oskarżonego G. K.. M. C. sprzedając paliwo firmie (...) stosował wobec niego

4080-4085, 4115-4119,
4245-4248, 5805-5811

<p>upusty pozafakturowe i z tego też względu G. K. miał świadomość tego, że paliwo pochodziło z nielegalnego źródła. Wysokość upustu wynosiła od 1000 złotych na jednej cysternie paliwa o pojemności 30.000 litrów i była wypłacana w formie gotówkowej, po uprzednim uiszczeniu przez G. K. należności za paliwo w wysokości wynikającej z wystawionych faktur VAT. W okresie od stycznia 2004 roku do lutego 2005 roku G. K. nabył od M. C. 13 cystern paliwa i z tytułu upustu pozafakturowego otrzymał od niego pieniądze w kwocie 13.000 złotych. Od nabytego paliwa nie został odprowadzony należny podatek akcyzowy w kwocie co najmniej 401.508 złotych.</p>			
<p>zeznania świadka W. M.</p>	<p>5830-5831, 6572-6573</p>		
<p>zeznania świadka H. R.</p>	<p>5857-5858, 6573-6574,</p>		
<p>zeznania świadka A. P.</p>	<p>4954-4957, 63 zał. akt II Ko 147/19 SR dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu</p>		
<p>częściowo zeznania M. J.</p>	<p>402-405, 1014-1017, 1042-1045, 1046-1049, 1050-1053, 1054-1056, 1057-1058, 1059-1061, 1062-1064, 1085-1087, 1145-1147, 1555-1559, 1648-1649, 1733-1734</p>		

<p>G. K. został oskarżony o to, że w okresie od stycznia 2004 r. do lutego 2005 r., w P., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie i innym osobom z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w ramach prowadzonej firmy (...), której działalność polegała na hurtowej i detalicznej sprzedaży paliw – oleju napędowego i benzyn, doprowadził do uszczuplenia należności publicznoprawnych z tytułu wprowadzania do obrotu oleju napędowego niewiadomego pochodzenia, jak i też odbarwionego oleju opałowego jako pełnowartościowego oleju napędowego, przyjmując nierzetelne faktury zakupu wskazujące pozorny zakup oleju napędowego od BH (...) M. C., oraz ukrycia faktycznego źródła pochodzenia paliwa, tym samym nie składając deklaracji podatku akcyzowego i niewpłacania kwot podatku akcyzowego, należnych z tytułu sprzedaży oleju napędowego na rzecz różnych podmiotów gospodarczych nie uiszczył należnego podatku akcyzowego w kwocie nie</p>	<p>wyrok Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 12.04.2017 r. w sprawie sygn. akt II K 171/10</p>	<p>6134-6142</p>	
--	--	------------------	--

<p>mniejszej niż 401 508 zł, to jest o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.</p> <p>Wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2017 roku w sprawie sygn. akt II K 171/10 Sąd Okręgowy w Częstochowie na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk i art. 113 § 1 kks umorzył postępowanie wobec oskarżonego G. K. w zakresie tego czynu i w tej części kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa z uwagi na upływ terminu przedawnienia. W tej części wyrok ten uprawomocnił się w dniu 23 lutego 2018 roku.</p>			
<p>wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23 lutego 2018 r. w sprawie II AKa 525/17</p>	<p>6278</p>		
<p>W stosunku do pieniędzy pochodzących z tytułu nie uiszczenia należnego podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 401.508 złotych oskarżony G. K. podejmował czynności zmierzające do udaremnienia lub w znacznym stopniu utrudnienia stwierdzenia ich przestępczego pochodzenia. Polegało to na tym, że w okresie od stycznia 2004 roku do lutego 2005 roku w P., W. i innych miejscowościach na terenie kraju przeprowadzał różnego</p>	<p>wyjaśnienia i zeznania M. C.</p>	<p>247-251, 429-434, 435-437, 444-446, 1003-1008, 1009-1011, 1012-1013, 1014-1017, 1022-1026, 1028-1029, 1034-1037, 1038-1041, 1157-1162, 1179-1183, 1184-1197, 1652-1654, 1735-1739, 2146-2147, 2148-2149, 2150-2151, 2158a-2158c, 2165-2166, 2167-2169, 2520-2522, 2644-2653, 2685-2689, 2699-2700, 2737-2741, 2742-2753, 2781-2786, 3950-3951, 3969-3970, 3978-3979, 4031-4032,</p>	

<p>rodzaju transakcje bankowe i gotówkowe z pominięciem kont bankowych firmy (...) w sytuacjach, w których obrót bankowy był wymagany z uwagi na wielkość obrotu. Ponadto oskarżony G. K. stosował upusty pozafakturowe, które otrzymywał od M. C. i współpracujących z nim osób oraz posługiwał wystawionymi uprzednio potwierdzających nieprawdę fakturami VAT. Oskarżony G. K. pośredniczył tak uzyskanymi środkami finansowymi pomiędzy poszczególnymi osobami, odbierając od sprzedającego i innych kwoty wynikające z upustów pozafakturowych. Wszystkie te czynności miały na celu legalizację pochodzenia tych środków stanowiących korzyść związaną z nielegalnym obrotem paliwami płynnymi. Bezpośrednio na skutek tych działań oskarżony uzyskał korzyść majątkową w kwocie 13.000 zł która stanowi iloczyn kwoty 1.000 zł którą G. K. otrzymywał w ramach upustu pozafakturowego za każdą cysternę nabytego oleju napędowego oraz liczby cystern nabytego paliwa, których w sumie było 13.</p>		<p>4080-4085, 4115-4119, 4245-4248, 5805-5811</p>	
<p>częściowo zeznania M. J.</p>	<p>402-405, 1014-1017, 1042-1045, 1046-1049, 1050-1053, 1054-1056,</p>		

	1057-1058, 1059-1061, 1062-1064, 1085-1087, 1145-1147, 1555-1559, 1648-1649, 1733-1734	
1.1.2.	K. J.	<p>W okresie od 9 listopada 2004 roku do 12 kwietnia 2006 roku w Ż., W., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, prowadząc firmę PW (...), której przedmiotem działalności była hurtowa i detaliczna sprzedaż paliw płynnych, w celu udaremnienia stwierdzenia przestępczego pochodzenia środków płatniczych, podjął wobec pieniędzy pochodzących z korzyści, związanych z popełnieniem czynu zabronionego polegającego na wprowadzaniu do obrotu odbarwionego oleju opałowego jako pełnowartościowego oleju napędowego, jak i też wprowadzania do obrotu oleju napędowego niewiadomego pochodzenia, czynności prowadzące do udaremnienia oraz w znacznym stopniu ustalenia ich rzeczywistego pochodzenia poprzez transakcje bankowe i gotówkowe z pominięciem kont bankowych, dla wielkości obrotu których,</p>

		<p>zgodnie art. 22 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 nr 155 poz. 1095) wymagany był obrót bankowy, uczestnicząc m. in. w transakcjach zakupu i sprzedaży, przy wykorzystaniu tzw. „upustów pozafakturowych”, jak i też posługując się wystawionymi uprzednio nie odzwierciedlającymi rzeczywistego obrotu gospodarczego, jak i też potwierdzającymi nieprawdę fakturami VAT, pieniądze w kwocie nie mniejszej aniżeli 26.039.117,59 zł, pośredniczył tak uzyskanymi środkami finansowymi pomiędzy poszczególnymi osobami, odbierając od sprzedającego i innych kwoty wynikające z upustów pozafakturowych, legalizując tym samym ich pochodzenie z korzyści związanych z nielegalnym obrotem paliwami płynnymi z pominięciem odprowadzania należnych Skarbowi Państwa właściwie naliczonych podatków w postaci podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

<p>Oskarżony K. J. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w Ż., którego działalność polegała na hurtowej i detalicznej sprzedaży paliw w postaci oleju napędowego i benzyn.</p>	<p>wyjaśnienia K. J.</p>	<p>2051-2053, 2158a-2158c, 2480-2481, 3705-3707, 6413</p>	
<p>M. C. był właścicielem firmy (...) z siedzibą we W.. Przedmiotem działalności tej firmy był obrót paliwami płynnymi. W 2002 r. nawiązał on kontakt z osobami, które wchodziły w skład grupy przestępczej zajmującej się nielegalnym obrotem paliwami. Produkcja paliwa polegała na nabyciu towaru nie obciążonego akcyzą lub obłożonego niską stawką akcyzy, a następnie wprowadzaniu go do obrotu (w takiej postaci lub po zmieszaniu albo odbarwieniu) jako pełnowartościowy olej napędowy. W ten sposób unikano regulowania należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego. Wykorzystywano do tego sieć firmy, tzw. "słupów", które papierowo obracały paliwami i poprzez wytworzoną dokumentację dokonywały swego rodzaju legalizacji wytworzonego w ten sposób paliwa. Od 2003 roku w stosunku do M. C. zaczęto stosować</p>	<p>wyjaśnienia i zeznania M. C.</p>	<p>247-251, 429-434, 435-437, 444-446, 1003-1008, 1009-1011, 1012-1013, 1014-1017, 1022-1026, 1028-1029, 1034-1037, 1038-1041, 1157-1162, 1179-1183, 1184-1197, 1652-1654, 1735-1739, 2146-2147, 2148-2149, 2150-2151, 2158a-2158c, 2165-2166, 2167-2169, 2520-2522, 2644-2653, 2685-2689, 2699-2700, 2737-2741, 2742-2753, 2781-2786, 3950-3951, 3969-3970, 3978-3979, 4031-4032, 4080-4085, 4115-4119, 4245-4248, 5805-5811</p>	

znaczne upusty, tzw. upusty pozafakturowe. Od maja 2003 r. M. C. otrzymywał upusty w wysokości 25 groszy lub 35 groszy poniżej ceny litra oleju napędowego jaka obowiązywała tego danego dnia na stacjach P. (...). Na wystawionych fakturach upusty wynosiły 14 groszy poniżej ceny obowiązującej w P. (...). Różnica pomiędzy tymi wartościami stanowiła właśnie upust pozafakturowy, który był rozliczany w gotówce lub dostarczano w rozliczeniu paliwo pozafakturowe.

Firma (...) M. C. nabyte paliwo sprzedawała różnym firmom paliwowym na terenie kraju. Jednym z odbiorców paliwa była firma PW (...) z Ż., należąca do oskarżonego K. J.. M. C. sprzedając paliwo firmie (...) stosował wobec niego upusty pozafakturowe i z tego też względu K. J. miał świadomość tego, że paliwo pochodziło z nielegalnego źródła. Wysokość upustu wynosiła 1.500 zł na jednej cysternie paliwa o pojemności 30.000 litrów i była wypłacana w formie gotówkowej, po uprzednim uiszczeniu przez K. J. należności za paliwo w wysokości wynikającej z wystawionych faktur VAT. W okresie od listopada 2004 roku do kwietnia

<p>2006 roku K. J. nabył od M. C. 33 cysterny paliwa i z tytułu upustu pozafakturowego otrzymał od niego pieniądze w kwocie 49.500 złotych.</p> <p>Oskarżony K. J. nabywał również paliwo od innych firm, które pochodziło z tego samego źródła, co paliwo nabywane od M. C.. Od firmy (...) nabył w sumie 110 cystern paliwa, od od firmy (...) nabył 233 cysterny paliwa.</p> <p>W sumie z tytułu upustu pozafakturowego K. J. uzyskał kwotę co najmniej 406.500 złotych. Od nabytego paliwa nie został odprowadzony należny podatek akcyzowy w kwocie co najmniej 11.506.350,70 złotych.</p>			
zeznania A. W.	1595-1596, 4361-4364, 6480-6481		
zeznania A. B.	1599-1601, 4511-4513 69-72 zał. akt II Ko 1093/19 SR w Drawsku Pom.		
zeznania M. N.	1597-1598, 4812-4813, 6497-6498		
zeznania H. Z.	174-176, 499-501, 729-737, 757-767, 1139-1143, 1145-1147, 1586-1588, 5109-5110, 6529-6530		
zeznania świadka A. P.	4954-4957,		

	63 zał. akt II Ko 147/19 SR dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu		
częściowo zeznania M. J.	402-405, 1014-1017, 1042-1045, 1046-1049, 1050-1053, 1054-1056, 1057-1058, 1059-1061, 1062-1064, 1085-1087, 1145-1147, 1555-1559, 1648-1649, 1733-1734		
K. J. został oskarżony o to, że w okresie od 09 listopada 2004 r. do 12 kwietnia 2006 r., w Ż., we W. w W., i innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie i innym osobom z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w ramach prowadzonej firmy PW (...), której działalność polegała na hurtowej i detalicznej sprzedaży paliw – oleju napędowego i benzyn, doprowadził do uszczuplenia należności publicznoprawnych dużej wartości z tytułu wprowadzania do obrotu oleju napędowego niewiadomego pochodzenia, jak i też odbarwionego oleju opałowego jako pełnowartościowego oleju napędowego, uczestnicząc m. in. w transakcjach zakupu i sprzedaży,	wyrok Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 12.04.2017 r. w sprawie sygn. akt II K 171/10	6134-6142	

z zastosowaniem tzw. „upustów pozafakturowych”, jak i też posługując się wystawionymi uprzednio potwierdzających nieprawdę fakturami VAT, przyjmując, w celu ukrycia faktycznego źródła pochodzenia paliwa, nierzetelne faktury zakupu nie odzwierciedlające rzeczywistego obrotu gospodarczego od (...) Spółka z o. o. , B. (...) M. C., (...) Spółka z o. o. , tym samym nie składając deklaracji podatku akcyzowego i niewpłacania kwot podatku akcyzowego, należnych z tytułu sprzedaży oleju napędowego na rzecz różnych podmiotów gospodarczych, w tym z tytułu :

- zakupionego od Spółki z o. o. (...) w okresie od 09 listopada do 31 grudnia 2004 r w ilości 798 050 litrów o łącznej kwocie uszczupień należności w podatku akcyzowym w kwocie 809 222,7 zł,

- zakupionego od Spółko z o. o. (...) w okresie od 13 stycznia do 19 maja 2005 r w ilości 2 531 326 litrów o łącznej kwocie uszczupień należności w podatku akcyzowym w kwocie 2 652 830 zł,

- zakupionego od B. (...)M. C. w grudniu 2004 r. w ilości 60 000 litrów o łącznej kwocie uszczupień

należności w podatku akcyzowym w kwocie 60 840 zł,

- zakupionego od B. (...) M. C. w okresie od 22 marca do 18 czerwca 2005 r. w ilości 930 000 litrów (w tym 60 000 litrów bez faktury VAT) o łącznej kwocie uszczupień należności w podatku akcyzowym w kwocie 974 640 zł,

- zakupionych od Spółki (...) w okresie od 3 sierpnia 2005 do 12 kwietnia 2006 r w ilości 3 728 490 litrów o łącznej kwocie uszczupień należności w podatku akcyzowym w kwocie 7 008 826 zł, tj. nie uiścił należnego podatku akcyzowego wielkiej wartości w łącznej kwocie nie mniejszej niż 11 506 358, 7 zł, to jest o przestępstwo z art. 54§1 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks, w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

Wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2017 roku w sprawie sygn. akt II K 171/10 Sąd Okręgowy w Częstochowie na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk i art. 113 § 1 kks umorzył postępowanie wobec oskarżonego K. J. w zakresie tego czynu i w tej części kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa z uwagi na upływ terminu przedawnienia. W tej części wyrok ten

uprawomocnił się w dniu 23 lutego 2018 roku.			
wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23 lutego 2018 r. w sprawie II AKa 525/17	6278		
W stosunku do pieniędzy pochodzących z tytułu nie uiszczenia należnego podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 11.506.350,70 złotych oskarżony K. J. podejmował czynności zmierzające do udaremnienia lub w znacznym stopniu utrudnienia stwierdzenia ich przestępczego pochodzenia. Polegało to na tym, że w okresie od 9 listopada 2004 roku do 12 kwietnia 2006 roku w Ż., W., W. i innych miejscowościach na terenie kraju przeprowadzał różnego rodzaju transakcje bankowe i gotówkowe z pominięciem kont bankowych firmy PW (...) w sytuacjach, w których obrót bankowy był wymagany z uwagi na wielkość obrotu. Ponadto oskarżony K. J. stosował upusty pozafakturowe, które otrzymywał od M. C. oraz innych współpracujących z nim osób oraz posługiwał wystawionymi uprzednio potwierdzających nieprawdę fakturami VAT. Oskarżony K. J. pośredniczył tak uzyskanymi środkami	wyjaśnienia i zeznania M. C.	247-251, 435-437, 1003-1008, 1012-1013, 1022-1026, 1034-1037, 1157-1162, 1184-1197, 1735-1739, 2148-2149, 2158a-2158c, 2167-2169, 2644-2653, 2699-2700, 2742-2753, 3950-3951, 3978-3979, 4080-4085, 4245-4248,	429-434, 444-446, 1009-1011, 1014-1017, 1028-1029, 1038-1041, 1179-1183, 1652-1654, 2146-2147, 2150-2151, 2165-2166, 2520-2522, 2685-2689, 2737-2741, 2781-2786, 3969-3970, 4031-4032, 4115-4119, 5805-5811

<p>finansowymi pomiędzy poszczególnymi osobami, odbierając od sprzedającego i innych kwoty wynikające z upustów pozafakturowych.</p> <p>Wszystkie te czynności miały na celu legalizację pochodzenia tych środków stanowiących korzyść związaną z nielegalnym obrotem paliwami płynnymi. Bezpośrednio na skutek tych działań oskarżony uzyskał od M. C. korzyść majątkową w kwocie 406.500 zł która stanowi iloczyn kwoty 1.000 zł którą K. J. otrzymywał w ramach upustu pozafakturowego za każdą cysternę nabytego oleju napędowego oraz liczby cystern nabytego paliwa.</p> <p>W sumie z tytułu upustów pozafakturowych od wszystkich sprzedawców K. J. uzyskał kwotę co najmniej 406.500 złotych stanowiącą iloczyn zakupionych cystern paliwa i udzielonych mu upustów pozafakturowych.</p>			
<p>częściowo zeznania M. J.</p>	<p>402-405, 1014-1017, 1042-1045, 1046-1049, 1050-1053, 1054-1056, 1057-1058, 1059-1061, 1062-1064, 1085-1087, 1145-1147, 1555-1559, 1648-1649, 1733-1734</p>		
<p>1.1.3.</p>	<p>S. K.</p>	<p>W okresie od października 2004 roku do grudnia</p>	

2005 roku w C., N. (...), W. i innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, prowadząc firmę (...), której przedmiotem działalności była hurtowa i detaliczna sprzedaż paliw płynnych, w celu udaremnienia stwierdzenia przestępczego pochodzenia środków płatniczych, podjął wobec pieniędzy pochodzących z korzyści, związanych z popełnieniem czynu zabronionego polegającego na wprowadzaniu do obrotu odbarwionego oleju opałowego jako pełnowartościowego oleju napędowego, jak i też wprowadzania do obrotu oleju napędowego niewiadomego pochodzenia, czynności prowadzące do udaremnienia oraz w znacznym stopniu ustalenia ich rzeczywistego pochodzenia poprzez transakcje bankowe i gotówkowe z pominięciem kont bankowych, dla wielkości obrotu których, zgodnie z art. 22 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 nr 155 poz. 1095) wymagany był obrót bankowy, uczestnicząc m.

		<p>in. w transakcjach zakupu i sprzedaży, stosując tzw. „upusty pozafakturowe”, jak i też posługując się wystawionymi uprzednio potwierdzających nieprawdę fakturami VAT, pieniądze w kwocie nie mniejszej aniżeli 362.588 zł, pośredniczył tak uzyskanymi środkami finansowymi pomiędzy poszczególnymi osobami, odbierając od sprzedającego i innych kwoty wynikające z upustów pozafakturowych, legalizując tym samym ich pochodzenie z korzyści związanych z nielegalnym obrotem paliwami płynnymi z pominięciem odprowadzania należnych Skarbowi Państwa właściwie naliczonych podatków w postaci podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony S. K. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą (...) w miejscowości N.. Przedmiotem tej działalności była hurtowa i detaliczna sprzedaż paliw w postaci oleju napędowego i benzyn.	wyjaśnienia S. K.	2070-2074, 2165-2166, 3782, 6414	
M. C. był właścicielem firmy (...) z siedzibą we W..	wyjaśnienia i zeznania M. C.	247-251, 429-434, 435-437, 444-446,	

Przedmiotem działalności tej firmy był obrót paliwami płynnymi. W 2002 r. nawiązał on kontakt z osobami, które wchodziły w skład grupy przestępczej zajmującej się nielegalnym obrotem paliwami. Produkcja paliwa polegała na nabyciu towaru nie obciążonego akcyzą lub obłożonego niską stawką akcyzy, a następnie wprowadzaniu go do obrotu (w takiej postaci lub po zmieszaniu albo odbarwieniu) jako pełnowartościowy olej napędowy. W ten sposób unikano regulowania należności publicznoprawnych w postaci podatku akcyzowego.

Wykorzystywano do tego sieć firmy, tzw. "słupów", które papierowo obracały paliwami i poprzez wytworzoną dokumentację dokonywały swego rodzaju legalizacji wytworzonego w ten sposób paliwa. Od 2003 roku w stosunku do M. C. zaczęto stosować znaczne upusty, tzw. upusty pozafakturowe. Od maja 2003 r. M. C. otrzymywał upusty w wysokości 25 groszy lub 35 groszy poniżej ceny litra oleju napędowego jaka obowiązywała tego danego dnia na stacjach P. (...). Na wystawionych fakturach upusty wynosiły 14 groszy poniżej ceny obowiązującej w P. (...). Różnica pomiędzy tymi wartościami stanowiła

1003-1008, 1009-1011,
1012-1013, 1014-1017,
1022-1026, 1028-1029,
1034-1037, 1038-1041,
1157-1162, 1179-1183,
1184-1197, 1652-1654,
1735-1739, 2146-2147,
2148-2149, 2150-2151,
2158a-2158c, 2165-2166,
2167-2169, 2520-2522,
2644-2653, 2685-2689,
2699-2700, 2737-2741,
2742-2753, 2781-2786,
3950-3951, 3969-3970,
3978-3979, 4031-4032,
4080-4085, 4115-4119,
4245-4248, 5805-5811

właśnie upust pozafakturowy, który był rozliczany w gotówce lub dostarczano w rozliczeniu paliwo pozafakturowe.

Firma (...) M. C. nabyte paliwo sprzedawała różnym firmom paliwowym na terenie kraju. Jednym z odbiorców paliwa była firma (...) z N., należąca do oskarżonego S. K.. M. C. sprzedając paliwo firmie (...) stosował wobec niego upusty pozafakturowe i z tego też względu S. K. miał świadomość tego, że paliwo pochodziło z nielegalnego źródła. W 2004 roku wysokość upustu wynosiła 1000 zł na jednej cysternie paliwa o pojemności 30.000 litrów i była wypłacana w formie gotówkowej, po uprzednim uiszczeniu przez S. K. należności za paliwo w wysokości wynikającej z wystawionych faktur VAT. W okresie od października 2004 roku do grudnia 2005 roku S. K. nabył od M. C. 4 cysterny paliwa i z tytułu upustu pozafakturowego otrzymał od niego pieniądze w kwocie 4.000 złotych. Od nabytego paliwa nie został odprowadzony należny podatek akcyzowy w kwocie co najmniej 138.930 złotych.

zeznania świadka A. P.

4954-4957,

	63 zał. akt II Ko 147/19 SR dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu		
częściowo zeznania M. J.	402-405, 1014-1017, 1042-1045, 1046-1049, 1050-1053, 1054-1056, 1057-1058, 1059-1061, 1062-1064, 1085-1087, 1145-1147, 1555-1559, 1648-1649, 1733-1734		
S. K. został oskarżony o to, że w okresie od października 2004 r. do grudnia 2005 r., w C., N., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie i innym osobom z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, w ramach prowadzonej firmy (...), której działalność polegała na hurtowej i detalicznej sprzedaży paliw – oleju napędowego i benzyn, doprowadził do uszczuplenia należności publicznoprawnych z tytułu wprowadzania do obrotu oleju napędowego niewiadomego pochodzenia, jak i też odbarwionego oleju opałowego jako pełnowartościowego oleju napędowego, przyjmując nierzetelne faktury zakupu wskazujące pozorny zakup oleju napędowego od	wyrok Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 12.04.2017 r. w sprawie sygn. akt II K 171/10	6134-6142	

<p>B. (...)” M. C., oraz ukrycia faktycznego źródła pochodzenia paliwa, tym samym nie składając deklaracji podatku akcyzowego i niewpłacania kwot podatku akcyzowego, należnych z tytułu sprzedaży oleju napędowego na rzecz różnych podmiotów gospodarczych nie uiszczył należnego podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 138.930,00 zł, to jest o przestępstwo z art. 54§1 kks w zb. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 7§1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.</p> <p>Wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2017 roku w sprawie sygn. akt II K 171/10 Sąd Okręgowy w Częstochowie na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk i art. 113 § 1 kks umorzył postępowanie wobec oskarżonego K. J. w zakresie tego czynu i w tej części kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa z uwagi na upływ terminu przedawnienia. W tej części wyrok ten uprawomocnił się w dniu 23 lutego 2018 roku.</p>			
<p>wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23 lutego 2018 r. w sprawie II AKa 525/17</p>	<p>6134-6142</p>		
<p>W stosunku do pieniędzy pochodzących z tytułu nie uiszczenia należnego podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż</p>	<p>wyjaśnienia i zeznania M. C.</p>	<p>247-251, 429-434, 435-437, 444-446, 1003-1008, 1009-1011, 1012-1013, 1014-1017, 1022-1026, 1028-1029,</p>	

138.930 złotych oskarżony S. K. podejmował czynności zmierzające do udaremnienia lub w znacznym stopniu utrudnienia stwierdzenia ich przestępczego pochodzenia. Polegało to na tym, że w okresie od października 2005 roku do grudnia 2005 roku w C., N. (...), W. i innych miejscowościach na terenie kraju przeprowadzał różnego rodzaju transakcje bankowe i gotówkowe z pominięciem kont bankowych firmy (...) w sytuacjach, w których obrót bankowy był wymagany z uwagi na wielkość obrotu. Ponadto oskarżony S. K. stosował upusty pozafakturowe, które otrzymywał od M. C. i współpracujących z nim osób oraz posługiwał wystawionymi uprzednio potwierdzających nieprawdę fakturami VAT. Ponadto oskarżony S. K. pośredniczył tak uzyskanymi środkami finansowymi pomiędzy poszczególnymi osobami, odbierając od sprzedającego i innych kwoty wynikające z upustów pozafakturowych. Wszystkie te czynności miały na celu legalizację pochodzenia tych środków stanowiących korzyść związaną z nielegalnym obrotem paliwami płynnymi. Bezpośrednio na skutek tych działań oskarżony uzyskał korzyść

1034-1037, 1038-1041,
1157-1162, 1179-1183,
1184-1197, 1652-1654,
1735-1739, 2146-2147,
2148-2149, 2150-2151,
2158a-2158c, 2165-2166,
2167-2169, 2520-2522,
2644-2653, 2685-2689,
2699-2700, 2737-2741,
2742-2753, 2781-2786,
3950-3951, 3969-3970,
3978-3979, 4031-4032,
4080-4085, 4115-4119,
4245-4248, 5805-5811

<p>majątkową w kwocie 4.000 zł która stanowi iloczyn kwoty 1.000 zł którą S. K. otrzymywał w ramach upustu pozafakturowego za każdą cysternę nabytego oleju napędowego oraz liczby cystern nabytego paliwa, których w sumie było 4.</p>			
<p>częściowo zeznania M. J.</p>	<p>402-405, 1014-1017, 1042-1045, 1046-1049, 1050-1053, 1054-1056, 1057-1058, 1059-1061, 1062-1064, 1085-1087, 1145-1147, 1555-1559, 1648-1649, 1733-1734</p>		
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>	<p>G. K.</p>	<p>pkt 1 wyroku</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Brak świadomości, że zakupione paliwo pochodziło z nielegalnego źródła. Nieprzyjmowanie od M. C. upustów pozafakturowych.</p>	<p>wyjaśnienia G. K.</p>	<p>1913-1915, 2167-2169, 3702-3704, 6414</p>	
<p>1.2.2.</p>	<p>K. J.</p>	<p>pkt 3 wyroku</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Brak świadomości, że zakupione paliwo pochodziło z nielegalnego źródła. Nieprzyjmowanie od M. C. i innych sprzedawców upustów pozafakturowych.	wyjaśnienia K. J.	2051-2053, 2158a-2158c, 2480-2481, 3705-3707, 6413	
1.2.3.	S. K.	pkt 5 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Brak świadomości, że zakupione paliwo pochodziło z nielegalnego źródła. Nieprzyjmowanie od M. C. upustów pozafakturowych.	wyjaśnienia S. K.	2070-2074, 2165-2166, 3782, 6414	
8. OCena DOWODÓW			
<i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1-1.1.3	wyjaśnienia i zeznania M. C.	Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia i zeznania M. C.. M. C. występował w tej sprawie początkowo w charakterze podejrzanego, a następnie na etapie postępowania sądowego,	

po wyłączeniu jego sprawy do ponownego rozpoznania, w charakterze świadka. W toku postępowania przygotowawczego złożył on wielokrotne i wyczerpujące wyjaśnienia, w których precyzyjnie i szczegółowo przedstawił okoliczności dotyczące wszystkich czynów objętych aktem oskarżenia. W trakcie tych wyjaśnień M. C. przedstawił również okoliczności współpracy z oskarżonymi G. K., K. J. i S. K., w tym zwłaszcza odnośnie sprzedaży ich firmom nielegalnego paliwa i rozliczania z nimi tzw. upustów pozafakturowych. M. C. podczas składania wyjaśnień posługiwał się swoimi notatkami zawartymi w zabezpieczonych w toku postępowania notatnikach. Pozwoliło mu to na szczegółowe odtworzenie ilości i rodzaju paliwa, które było przedmiotem transakcji, a w konsekwencji ilości udzielonego upustu pozafakturowego. Wskazać należy, że notatki te powstawały w czasie, kiedy M. C. nie mógł się spodziewać, że będzie przesłuchiwany w jakimkolwiek postępowaniu karnym. Tym samym wiarygodne są jego twierdzenia, że notatki te stanowiły jedynie

usystematyzowanie posiadanych przez niego informacji związanych z prowadzeniem działalności w zakresie handlu nielegalnym paliwem. Wskazać także należy, że twierdzeń M. C. nie należy traktować jako pomówień, bo w swoich wypowiedziach w żaden sposób nie umniejszał swojej roli w przestępczym procederze i szczerze i szeroko opisywał własną nielegalną działalność. Zeznania i wyjaśnienia M. C. zostały również potwierdzone zeznaniami i wyjaśnieniami innych osób zaangażowanych w obrót nielegalnym paliwem, a wobec których zapadły już prawomocne wyroki skazujące.

Podnieść również należy, że wiarygodność depozycji M. C. poddana była już ocenie przez Sąd Apelacyjny w Katowicach. W uzasadnieniu wyroku z dnia 23 lutego 2018 roku Sąd Apelacyjny w Katowicach wskazał, że wyjaśnienia i zeznania M. C. zostały prawidłowo ocenione przez Sąd I Instancji przy pierwszym rozpoznaniu sprawy i trafnie stanowią podstawę poczynionych ustaleń faktycznych w zakresie wszystkich zdarzeń, do których M. C. odnosił się w swoich wypowiedziach.

W ocenie Sądu przy ponownym rozpoznaniu sprawy brak jest podstaw

		<p>do odmiennej oceny wyjaśnień i zeznań M. C., gdyż uzupełniony materiał dowodowy na to nie pozwalał. Podnieść należy, że Sąd nie miał możliwości przeprowadzenia bezpośredniego dowodu z przesłuchania M. C. w charakterze świadka, gdyż świadek zmarł w dniu 18 października 2018 r. i możliwe było jedynie ujawnienie jego wcześniejszych zeznań i wyjaśnień. Także dowody przeprowadzone w toku ponownego postępowania nie dały podstaw do kwestionowania wiarygodności wypowiedzi M. C.. Do tej kwestii odnosiły w zasadzie jedynie złożone na rozprawie zeznania świadka M. J., ale nie zostały one uznane za wiarygodne.</p>	
<p>zeznania świadka A. P.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka A. P., gdyż były one logiczne, konsekwentne i przekonujące. Świadek przedstawiła okoliczności swojej pracy w firmie (...), a jej wiedza dotycząca działalności firmy wynikała jedynie z zakresu jej obowiązków. Jej zeznania korespondują z wypowiedziami M. C., jakkolwiek świadek miała wiedzę jedynie o tym, że firma zajmowała się handlem paliwami płynnymi, bo do jej obowiązków</p>		

	<p>należało wystawianie faktur. Świadek natomiast nie miała wiedzy odnośnie przestępczego charakteru działalności prowadzonej przez M. C., bo nie była w taką działalność wprowadzona.</p>	
<p>dokumenty załączone do akt sprawy</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne protokoły i dokumenty załączone do akt sprawy i ujawnione w toku postępowania, gdyż zostały one zabezpieczone w toku czynności procesowych lub zostały sporządzone przez uprawnione do tego podmioty i w ramach ich kompetencji, a także nie były kwestionowane przez strony w toku postępowania.</p>	
<p>częściowo zeznania świadka M. J.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. J., które złożył on w charakterze podejrzanego w toku postępowania przygotowawczego. Świadek zajmował istotne stanowisko w strukturze grupy zajmującej się handlem nielegalnym paliwem i przedstawił obszerną relację dotyczącą działalności grupy z uwzględnieniem roli M. C. oraz wiedzy o odbiorców paliwa o jego rzeczywistym pochodzeniu. Te depozycje świadka znalazły potwierdzenie zarówno w zeznaniach i wyjaśnieniach M. C., jak i zgromadzonej</p>	

	w toku postępowania dokumentacji.		
1.1.1	zeznania świadków W. M. i H. R.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, gdyż były one zgodne, logiczne i wzajemnie się uzupełniające. Świadkowie w swoich zeznaniach przedstawili znane im okoliczności dotyczące dostarczania paliwa do firmy (...), a ich zeznania zbieżne są z zeznaniami M. C..	
1.1.2	zeznania świadków H. Z., A. W., M. N. i A. B.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków, gdyż także te zeznania były zgodne, konsekwentne i przekonujące. Świadkowie w swoich zeznaniach przedstawili znane im okoliczności dotyczące procederu handlu nielegalnym paliwem, w tym w szczególności dostarczania paliwa do firmy oskarżonego K. J.. Zeznania tych świadków korespondują ze sobą, nie ma między nimi sprzeczności i znajdują również potwierdzenie w zeznaniach M. C..	
<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

1.1.1	wyjaśnienia G. K.	<p>Oskarżony G. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach przedstawił okoliczności swojej współpracy z M. C. i wskazał, że zawsze kupował od niego paliwo na faktury VAT i za wyjątkiem jednego przypadku nie było zastrzeżeń do jakości tego paliwa. Oskarżony wyjaśnił, że nigdy nie rozliczał się z M. C. gotówkowo, nie otrzymywał od niego żadnych upustów pozafakturowych, ani nie miał świadomości, że paliwo pochodzi z nielegalnego źródła. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy oskarżony nie stawiał się na rozprawie i Sąd poprzestał na odczytaniu jego poprzednio złożonych wyjaśnień.</p> <p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego jedynie w zakresie okoliczności dotyczących działalności jego firmy oraz kupowania paliwa od M. C., bo okoliczności te nie budziły żadnych wątpliwości w toku postępowania. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w pozostałym zakresie, gdyż pozostawały one w sprzeczności z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, w tym w</p>	
-------	-------------------	---	--

		<p>szczegółności z wyjaśnieniami i zeznaniami M. C., który szczegółowo przedstawił okoliczności współpracy oskarżonym, przekazywania mu pieniędzy z tytułu upustów pozafakturowych i świadomości oskarżonego odnośnie rzeczywistego pochodzenia dostarczanego mu paliwa. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego stanowią jedynie realizację przyjętej linii obrony nakierowanej na uniknięcie odpowiedzialności karnej.</p>	
1.1.2	wyjaśnienia K. J.	<p>Oskarżony K. J. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach przedstawił okoliczności współpracy z firmą (...) M. C., okoliczności zakupu paliwa od innych firm oraz wskazał, że nie miał świadomości, że kupowane paliwo pochodzi z nielegalnego źródła. Zaprzeczył również żeby otrzymywał od M. C. dodatkowe upusty nie wynikające z wystawionych faktur VAT. wiarygodne Są wyjaśnienia oskarżonego odnośnie bezspornych okoliczności dotyczących działalności jego firmy oraz nawiązania współpracy z poszczególnymi firmami dostarczającymi mu paliwo. Nie są natomiast</p>	

		<p>wiarygodne pozostałe wyjaśnienia oskarżonego, w szczególności dotyczące jego braku świadomości co do pochodzenia dostarczanego mu paliwa oraz rozliczania się ze sprzedawcami z uwzględnieniem upustów pozafakturowych. Te wyjaśnienia oskarżonego stanowią jedynie wyraz realizacji przyjętej linii obrony i mają na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej. Pozostają one w sprzeczności z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, w tym w szczególności z uznanymi za wiarygodne zeznaniami M. C.. M. C. szczegółowo przedstawił okoliczności współpracy z K. J., sposób rozliczania upustów, a jego depozycje znajdują potwierdzenie w innych dowodach zgromadzonymi w sprawie, w tym zeznaniach innych osób zaangażowanych w handel nielegalnym paliwem.</p>	
1.1.3	wyjaśnienia S. K.	<p>Oskarżony S. K. również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W swoich wyjaśnieniach także przedstawił okoliczności współpracy z M. C. oraz innymi dostawcami paliw, zaprzeczył, żeby kiedykolwiek kupował paliwo z nielegalnego źródła oraz żeby</p>	

		<p>otrzymywał w gotówce upusty pozafakturowe. Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego w części dotyczącej ogólnych informacji o działalności jego firmy. W ocenie Sądu nie zasługują na wiarę pozostałe wyjaśnienia oskarżonego, gdyż pozostają w sprzeczności z wiarygodnymi wyjaśnieniami i zeznaniami M. C. oraz innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie.</p>	
1.1.1-1.1.3	częściowo zeznania świadka M. J.	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka M. J. złożonym na rozprawie przy ponownym rozpoznaniu sprawy. Świadek w trakcie przesłuchania przed sądem potwierdził treść odczytanych mu złożonych wcześniej zeznań (wyjaśnień), ale w uzupełnieniu zmienił swoje stanowisko i przedstawił odmienną ocenę w szczególności dotyczącą osoby M. C.. Świadek w swoich zeznaniach przedstawił M. C. jako oszusta, który miał specyficzny sposób prowadzenia interesów polegający na tym żeby jak najwięcej zabrać, ale jak najmniej dać. Świadek wskazał na stosowane w obrocie paliwem upusty, ale zeznał odmienne niż wcześniej, że ma wątpliwości co do tego, żeby C. dawał</p>	

	<p>upusty swoim odbiorcom. Świadek w swoich zeznaniach przedstawił odmienne działalność K. J., a zwłaszcza odnośnie jego świadomości, o rzeczywistym pochodzeniu nabywanego paliwa.</p> <p>W ocenie Sądu te zeznania nie mogą być uznane za wiarygodne, gdyż pozostają w sprzeczności z wyjaśnieniami złożonymi przez świadka w toku postępowania przygotowawczego oraz pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, w tym zwłaszcza z zeznaniami M. C.. Wskazać należy, że sprawa świadka została wyłączona do odrębnego postępowania jeszcze na etapie postępowania przygotowawczego, obecnie zostało podjęte wobec niego postępowanie przygotowawcze i świadek składając zeznania określonej treści realizował jedynie własną linię obrony. Świadek miał świadomość tego, że M. C. zmarł i celowo przedstawiał go w negatywnym świetle realizując własną taktykę procesową przy świadomości, że nie ma możliwości skonfrontowania jego wypowiedzi z wypowiedziami M. C..</p>	
zeznania pozostałych świadków	Zeznania pozostałych świadków nie miały	

	<p>znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż dotyczyły one innych wątków prowadzonego postępowania, które zostały już prawomocnie zakończone. Zeznania te są wiarygodne, bo potwierdzają depozycje M. C. i przedstawiają okoliczności obrotu nielegalnym paliwem oraz stosowania wobec jego nabywców upustów pozafakturowych, szczególnie opisanych przez M. C..</p>		
9.	PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1, 3, 5	G. K., K. J., S. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przepis art. 299 k.k. kryminalizuje zachowania, które powszechnie określa się jako „pranie brudnych pieniędzy”. W przepisie tym stypizowane zostało przestępstwo polegające na udaremnianiu lub utrudnianiu stwierdzenia nielegalnego pochodzenia wartości majątkowych. Chroni on dobro prawne w postaci			

zgodnego z przepisami, prawidłowego, uczciwego i rzetelnego obrotu gospodarczego oraz finansowego. Strona przedmiotowa polega na przyjmowaniu, przekazywaniu lub wywożeniu za granicę, pomaganiu do przenoszenia własności lub posiadania, a także podejmowania innych czynności mogących udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia lub miejsca umieszczenia wartości majątkowych, ich wykrycie, zajęcie lub orzeczenie przepadku. Termin „inne czynności” odnosi się do wszelkiego rodzaju działań, które kryją w sobie potencjał wiążący się z prawdopodobieństwem wywołania rezultatu, o jakim mowa w tym przepisie. Zachowanie sprawcy może przejawiać się podjęciem jakiegokolwiek czynności, jeśli może ona udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępczego pochodzenia lub miejsca umieszczenia przedmiotów czynności wykonawczej, ich wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przepadku.

Dla realizacji znamion czynu zabronionego z art. 299 § 1 kk niezbędne jest aby czynności wykonawcze określone w tym przepisie pochodziły

z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego. Konieczne jest zatem ustalenie tzw. przestępstwa bazowego, czyli właśnie czynu zabronionego, z którego mają pochodzić korzyści majątkowe będące następnie przedmiotem przestępstwa z art. 299 k.k. W realiach niniejszej sprawy w przypadku wszystkich oskarżonych takim przestępstwem bazowym było przestępstwo karnoskarbowe polegające na wprowadzaniu do obrotu odbarwionego oleju opałowego, jak i oleju napędowego niewiadomego pochodzenia skutkujące nieuiszczeniem należnego podatku akcyzowego, zarzucone im tym samym aktem oskarżenia. Dlatego też to jedynie kwota nieuiszczonego podatku akcyzowego mogła zostać uznana za przedmiot przestępstwa prania brudnych pieniędzy, bo stanowiła ona korzyść z przestępstwa bazowego określoną w art. 299 k.k. Brak jest natomiast podstaw do przyjęcia, że przedmiotem przestępstwa prania brudnych pieniędzy jest cała wartość obrotu nielegalnym olejem napędowym, jak to wskazał prokurator w zarzucie aktu oskarżenia. Nie jest to bowiem korzyść uzyskana z przestępstwa a jedynie przedmiot

przestępstwa bazowego, który nie może być utożsamiany z korzyścią z tego przestępstwa wynikającą.

Oдноśnie zarzuconym oskarżonym przestępstw karnoskarbowych postępowanie zostało już prawomocnie umorzone z uwagi na upływ terminu przedawnienia, co nie wyklucza jednak odpowiedzialności za przestępstwo z art. 299 k.k. z uwagi na podejmowanie przez oskarżonych określonych w tym przepisie czynności w stosunku do środków pieniężnych uzyskanych w wyniku takiego zachowania.

Odpowiedzialność za przestępstwo prania brudnych pieniędzy ma bowiem charakter samoistny, niezależny od odpowiedzialności za przestępstwo bazowe (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 24 lipca 2019 roku sygn. akt II AKa 1/19 oraz z dnia 27 marca 2016 roku sygn. akt II AKa 242/15).

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że opisane wyżej działania oskarżonych, podejmowane w porozumieniu z innymi osobami, miały na celu udaremnienie lub znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia środków finansowych w kwocie nie uiszczzonego

przez oskarżonych podatku akcyzowego, co uzasadnia przyjęcie kwalifikacji prawnej z art. 299 § 1 i 5 k.k. Z uwagi na to, że działania oskarżonych podejmowane były w dłuższym okresie czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, to zasadne jest kwalifikowanie ich przestępstw dodatkowo w związku z art. 12 kk.

Ponieważ czyny oskarżonych miały miejsce przed dniem lipca 2015 roku, kiedy weszła w życie obszerna nowelizacja przepisów kodeksu karnego należało rozważyć, które z przepisów mają zastosowanie wobec oskarżonych w świetle art. 4 k.k. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że względniejsze są przepisy obowiązujące do 30 czerwca 2015 r. i te przepisy wobec oskarżonych zastosował. Wskazać należy, że przepisy obowiązujące do 30 czerwca 2015 roku zastosował Sąd Okręgowy w wyroku z dnia 12 kwietnia 2017 r. przy pierwszym rozpoznaniu sprawy, wyrok ten nie został zaskarżony nie niekorzyść oskarżonych i zastosowanie przepisów obowiązujących obecnie było by złamaniem zakazu reformationis in peius.

#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
10. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
G. K.	1, 11	1	<p>Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę wszystkie dyrektywy i okoliczności wskazane w art. 53 § 1 k.k. ze szczególnym uwzględnieniem stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu. Przy wymiarze kary Sąd miał również na uwadze okoliczność, że pierwszy wydany w sprawie wyrok nie był zaskarżony na niekorzyść oskarżonego i orzeczona kara nie mogła być wyższa, niż wymierzona poprzednio. Z tego też względu Sąd wymierzył oskarżonemu karę pozbawienia wolności w najniższym możliwym wymiarze.</p> <p>Jednocześnie wykonanie tej kary Sąd warunkowo zawiesił tytułem próby na okres trzech lat uznając, że jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary a w szczególności zapobiegnie powrotowi oskarżonego do przestępstwa.</p> <p>Wymierzając oskarżonemu karę grzywny Sąd miał na uwadze wysokość kwoty stanowiącej przedmiot przypisanego oskarżonemu przestępstwa oraz osiągniętą przez niego korzyść majątkową. Jednocześnie Sąd wziął</p>

			<p>pod uwagę, że przypisano oskarżonemu popełnienie czynu w zmienionej postaci w stosunku do czynu przypisanego mu przy pierwszym rozpoznaniu sprawy i orzeczonej karze grzywny musi być odpowiednio niższa.</p> <p>Ustalając wysokość stawki dziennej Sąd wziął pod uwagę możliwości zarobkowe oskarżonego.</p>
K. J.	3,11	3	<p>Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę wszystkie dyrektywy i okoliczności wskazane w art. 53 § 1 k.k. ze szczególnym uwzględnieniem stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu. Przy wymiarze kary Sąd miał również na uwadze okoliczność, że przypisał oskarżonemu czyn w złagodzonej postaci w stosunku do czynu przypisanego przy pierwszym rozpoznaniu sprawy.</p> <p>Z tego też względu Sąd wymierzył oskarżonemu karę pozbawienia wolności niższą niż orzeczoną poprzednio i orzekł ją w najniższym możliwym wymiarze.</p> <p>Jednocześnie wykonanie tej kary Sąd warunkowo zawiesił tytułem próby na okres trzech lat uznając, że jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary a w szczególności zapobiegnie</p>

			<p>powrotowi oskarżonego do przestępstwa.</p> <p>Wymierzając oskarżonemu karę grzywny Sąd miał na uwadze wysokość kwoty stanowiącej przedmiot przypisanego oskarżonemu przestępstwa oraz osiągniętą przez niego korzyść majątkową. Jednocześnie Sąd wziął pod uwagę, że przypisano oskarżonemu popełnienie czynu w zmienionej postaci w stosunku do czynu przypisanego mu przy pierwszym rozpoznaniu sprawy i orzeczonej karze grzywny musi być odpowiednio niższa.</p> <p>Ustalając wysokość stawki dziennej Sąd wziął pod uwagę możliwości zarobkowe oskarżonego.</p>
S. K.	5, 11	5	<p>Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę wszystkie dyrektywy i okoliczności wskazane w art. 53 § 1 k.k. ze szczególnym uwzględnieniem stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu. Przy wymiarze kary Sąd miał również na uwadze okoliczność, że pierwszy wydany w sprawie wyrok nie był zaskarżony na niekorzyść oskarżonego i orzeczonej karze nie mogła być wyższa, niż wymierzona poprzednio. Z tego też względu Sąd wymierzył oskarżonemu</p>

			<p>karę pozbawienia wolności w najniższym możliwym wymiarze.</p> <p>Jednocześnie wykonanie tej kary Sąd warunkowo zawiesił tytułem próby na okres trzech lat uznając, że jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary a w szczególności zapobiegnie powrotowi oskarżonego do przestępstwa.</p> <p>Wymierzając oskarżonemu karę grzywny Sąd miał na uwadze wysokość kwoty stanowiącej przedmiot przypisanego oskarżonemu przestępstwa oraz osiągniętą przez niego korzyść majątkową. Jednocześnie Sąd wziął pod uwagę, że przypisano oskarżonemu popełnienie czynu w zmienionej postaci w stosunku do czynu przypisanego mu przy pierwszym rozpoznaniu sprawy i orzeczona kara grzywny musi być odpowiednio niższa.</p> <p>Ustalając wysokość stawki dziennej Sąd wziął pod uwagę możliwości zarobkowe oskarżonego.</p>
G. K., K. J., S. K.	2, 4, 6	1, 3, 5	<p>Stosownie do treści art. 299 § 7 k.k. Sąd orzeka przepadek przedmiotów pochodzących bezpośrednio albo pośrednio z przestępstwa, a także korzyści z tego przestępstwa lub ich równowartość,</p>

			<p>choćby nie stanowiły one własności sprawcy. Ponieważ Sąd ustalił, że oskarżeni osiągnęli bezpośrednio korzyść majątkową w postaci otrzymanych upustów pozafakturowych, szczególnie opisanych w punktach 1, 3 i 5 wyroku, Sąd orzekł przepadek tych korzyści, będąc do tego zobligowany treścią powołanego wyżej przepisu. W przypadku oskarżonych nie zachodziła okoliczność wskazana w końcowej części tego przepisu, wyłączająca możliwość orzeczenia przepadku, gdyż korzyści te nie podlegały zwrotowi ani pokrzywdzonemu, ani żadnemu innemu podmiotowi.</p>
11.	<i>1Inne</i> ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. K.	12	5	Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze Sąd zasądził na rzecz adw. K. B. kwotę 2.361,60 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu S. K.. Na zasądzoną kwotę składa się kwota 600 zł plus kwota 120 złotych razy

		11 kolejnych terminów rozpraw, powiększone o należny podatek VAT.
1.6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
13	<p>Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 i 4 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził na rzecz Skarbu Państwa opłatę od oskarżonych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - G. K. w kwocie 2.180 zł - K. J. w kwocie 10.180 zł - S. K. w kwocie 1.180 zł. <p>Jednocześnie na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił wszystkich oskarżonych od ponoszenia wydatków</p>	

	postępowania i obciążył nimi Skarb Państwa, gdyż w taki sposób rozstrzygnięto o kosztach przy pierwszym rozpoznaniu sprawy, a nie został on zaskarżony na niekorzyść oskarżonych.
12. 1Podpis	